N°. 4549. 1862.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

ZATURDAG 26 APRIL.

AMSTERDAM, 25 April.

Gisteren heeft de Tweede Kamer hare zittingen hervat. Nadat mededeeling was gedaan van de benoeming der nieuwe ministers, merkte de heer van Goltstein op dat omtrent de geldigheid der besluiten, waarbij die benoeming was geschied, een bezwaar is gerezen, hetwelk noodwendig opheldering vereischte, welke opheldering gegeven kon worden, indien het in het plan van het nieuw opgetreden Kabinet lag eene mededeeling omtrent zijne vorming en rigting te doen. Mogt dit het geval niet zijn dan zou hij zich verpligt achten op dat punt terug te komen.

Nadat aan de vergadering kennis was gegeven van de aftreding van den heer Strateаus, en de benoeming van den heer van der Maesen de Sombreff tot minister van Buitenlandsche Zaken, nam de heer Thorbecke, minister van Binnenlandsche Zaken het woord en zeide in hoofdzaak het volgende:

»Mijne heeren, de Kamer vergunne mij een kort, eenvoudig woord te spreken namens het nu opgetreden kabinet. Niet om een programma van grondstellingen aan de Kamer bloot te leggen; dit zal overbodig kunnen worden geacht. Ook niet om eene verklaring te geven van gebeurde zaken. Ik mag het er voor houden dat zij ieder bekend zijn. Ik wensch niet te spreken over 't verledene, maar over hetgeen betreft den tegenwoordigen dag. Hetgeen ik aan de Kamer wensch voor te dragen geldt alleen 'tgeen de Kamer en de Regering gemeenschappelijk nog in deze zitting zal te doen staan. Vooraf en boven alles moet ik mijn levendig genoegen betuigen, dat wij thans kunnen voldoen aan mijn verlangen om met de Kamer in aanraking te komen. Het parlementair terrein is een terrein van publiek overleg en van publieke rekenschap der Regering. Op dit terrein wenschen wij ons te bewegen. Wij zijn van dat besef doordrongen. Wij vertrouwen dat dit publiek overleg en die publieke verantwoording de kracht der Regering zullen verdubbelen.

»Alvorens echter een nieuw ministerie voor de vertegenwoordiging optrede, behoort het bij de aanvaarding van zijne taak aan het vaartuig van den Staat eene beweging te geven. Daartoe wordt evenwel tijd gevorderd. Ik weet niet of meer van ons gevorderd kan worden dan wij hebben volbragt, maar ik weet wel dat wij gedaan hebben wat wij konden. — Wat mij persoonlijk betreft, nooit meer dan nu, nooit meer dan in de laatste drie maanden heb ik ervaren; dat de dag niet meer heeft dan een bepaald aantal uren. Voorzeker, welke grieven ook tegen onze voorgangers zouden kunnen worden gerigt, niet die, dat zij te weinig voor ons hebben overgelaten. Doch ik spreek hier niet zoo zeer van 'tgeen in 't algemeen is voorbereid, maar van die wetsontwerpen, welke reeds zoo verre gevorderd zijn, dat zij nog in deze zitting aan de Kamer kunnen worden aangeboden."

De minister deed vervolgens mededeeling van het gevoelen der Regering nopens de aanhangige wetsontwerpen. Wat de belangrijke zaak der waterwegen betreft, hierover liet de minister zich als volgt uit:

»Het is aan de Kamer bekend dat ik een voorstander ben van beide die wetten. De vorm dier ontwerpen heeft eene groote verandering ondergaan. Voor Holland op zijn smalst is eene koncessie verleend. Ten einde die koncessie met goed gevolg kan worden ondernomen en onderzocht met overtuiging verdedigd, is daarin als later te vervullen voorwaarde opgenomen dat een plan zou worden opgemaakt en medegedeeld. Dat plan met eene memorie van toelichting is voorleden zaturdag door mij ontvangen. Ik laat het gelijktijdig onderzoeken, ten einde ten spoedigste de noodige mededeelingen te kunnen doen. — Eene dergelijke reden tot uitstel heeft zich bij Rotterdam niet voorgedaan."

De minister eindigde zijn redevoering met deze opmerking:

»Ten slotte nog een woord namens mij en mijne ambtgenooten, die met mij nog korten tijd geleden op andere zetels hebben plaats genomen. Met leedwezen hebben wij die plaatsen verlaten, waar wij zoo veel welwillendheid hebben ondervonden. De Kamer gelieve daarvoor onzen hartelijken dank aan te nemen. Wij hopen die welwillendheid te behouden. Wij verzoeken die om onzentwil, welwillendheid behoort tot de schatten des levens; maar ook behoeven wij die welwillendheid tot volbrenging der publieke zaak en tot bevordering van het overleg, dat voor de Regering noodig is."

Aan het einde der zitting heeft de heer Wintgens verlof aan de vergadering gevraagd en verkregen, om den minister van Koloniën op een nader te bepalen dag inlichtingen te vragen nopens het koninklijk besluit van 12 Maart jl., betrekkelijk de Delftsche akademie, en wegens hetgeen ten gevolge van dat besluit heeft plaats gehad.

Een der beroemdste onder de Fransche bisschoppen, Mgr. Dupanloup, heeft op Passie-Zondag aan de geestelijkheid van zijn diocees een schrijven gerigt, waarin hij haar uitnoodigt God te bidden voor de slaven. Dit verzoek geeft hem aanleiding het vraagstuk der slavernij, dat een der oorzaken is van den bloedigen Amerikaanschen oorlog, van het christelijk standpunt te bespreken. Gelijk alles wat uit de pen van den bisschop van Orleans vloeit, is ook deze brief een meesterstuk van welsprekendheid, dat zoowel het verstand als het gemoed medesleept. Wij gelooven onzen lezers eene dienst te bewijzen door hun hier een vertaling der voornaamste zinsneden uit dit bisschoppelijk schrijven aan te bieden:

Mijne Heeren en waarde Medearbeiders!

Zelden laat ge tot u den verren echo der vreemde staatkundige doordringen. Uwe pastorie, welke ik zoo gaarne bezoek, is het verblijf van den vrede, der studie, van het gebed en der christelijke liefde. Gedurende de vaste bewoont ge zelfs de pastorie niet; ge bewoont den ganschen dag de kerk; ge staat, om zoo te spreken, opgerigt voor de menschen, en ligt geknield voor God, om te prediken en te bidden, voor de menschen van God een blik en vergiffenis afsmeekende, de menschen biddende met u den dood van Jezus Christus te overwegen en met het lijden aan zijn kruis het lijden van hun leven te vereenigen.

Te midden uwer vrome bezigheden kom ik geen verstrooijing brengen, maar een gebed verzoeken.

't Gebed, dit is onze politiek, dit is het grootste deel dat wij aan de gebeurtenissen dezer wereld nemen. Van God tot de menschen en tot de menschen van God te spreken; ziedaar onze roeping. Voorwaar, 't is geen kleinigheid, zelfs voor de aardsche belangen, die de menschen elkander zoo vinnig betwisten. Want, 't is immers God die in zijn handen de harten der volken en koningen heeft en ze kneedt naar zijnen wil; Hij is 't die hen nu eens op hun treurigen weg aan zich zelven overlaat, dan weder hen op de glooijing van den afgrond tegenhoudt en ze goed of kwaadschiks door zijn barmhartigheid terugvoert: hetzij een bliksemstraal der gebeurtenissen hun eensklaps den afgrond van het kwaad toont, waarin zij zich storten, hetzij een hooger licht hun eindelijk de ware wijsheid geeft.

Heden, op passie-Zondag, op het oogenblik dat de standaart van het kruis in onze tempels wordt opgerigt, zeide ik bij den aanblik van dat heilige teeken onzer verlossing en zaligheid: Mijn God is aan het kruis gestorven voor alle menschen en evenwel zijn er nog menschen aan het kruis! Hij is gestorven om hen allen van de slavernij te verlossen, en er zijn menschen — het geraas dat op dit oogenblik deze groote kwestie maakt, herinnert het mij met smart — er zijn nog millioenen menschen in slavernij!

Goede Vrijdag nadert: dien dag zal de Katholieke Kerk, aan den voet des kruises staande, met de oogen gerigt op deze uitgebreide armen, die de wereld omvatten, in verhevene gebeden onzen Heer de Christenen, de afvalligen, de Joden, de Heidenen aanbevelen en wij allen zullen met haar deze schoone woorden zeggen:

Oremus Deum Patrem omnipotentem, ut cunctis mundum purget erroribus, morbos auferat, famem depellat, aperiat carceres, VINCULA DISSOLVAT.

»Laat ons God den almagtigen Vader bidden, dat hij de wereld van alle dwalingen bevrijde, krankheden verwijdere, hongersnood afwende, de kerkers opene en alle boeijen verbreke."

Welnu, nog tegenwoordig in christelijke landen, nadat het Christendom achttien eeuwen bestaan heeft, na deze woorden van Jezus Christus, na dezen kreet van den heiligen Paulus zijn er nog slaven!

Mijne heeren, 't is voor dit zoo rampzalig en zoo wreed verdrukt gedeelte der menschheid dat ik u verzoek te bidden: ja, bidden wij, bidden wij voor de arme slaven!

En gevoel ik mij in dezen oogenblik gedrongen u deze treurige en heilige zaak aan te bevelen en uw gebeden te verzoeken, 't is uithoofde der heilige dagen, waarin wij zijn, en ook wegens de jongste tijdingen, tot ons uit verre landen gekomen, waar deze gewigtige kwestie zulk een pijnlijke beweging veroorzaakt, en waarheen al de blikken van Europa gewend zijn.

Inderdaad, de oude en nieuwe wereld zijn in beroering: de staatkundigen spreken voor en tegen; de handel kwijnt; het bloed stroomt in den burgeroorlog. Bidden wij, mijne heeren. In groote maatschappelijke krizissen, waarbij wij geen onverschillige toeschouwers kunnen zijn, is bovenal het gebed onze duurste pligt.

Verwacht alzoo niet, mijnheeren dat ik partij zal kiezen in de droevige kwestie, welke de Vereenigde Staten van Amerika verdeelt. Men zegt mij dat het Noorden niet veel meer sympathie dan het Zuiden verdient, dat kwestiën betreffende toltarieven of politiek overwigt van meer invloed zijn geweest dan de slavenkwestie op de tweedragt, waaruit de burgeroorlog is ontstaan. Men verzekert mij, dat de afschaffingspartij zich door haar buitensporigheden gehaat heeft gemaakt; terwijl de slavenhouders ter goeder trouw en dikwerf goedhartig zijn. Men wijst mij op Katholieken in het Zuiden meer nog dan in het Noorden, en op burgers, welke met evenveel vaderlandsliefde tot beide legers behooren, die van wederzijden opregt gelooven dat zij de regtvaardigheid dienen.

Men beweert dat zoo de Unie zich herstelt, de vrijmaking der slaven niet zeker is, en dat wanneer de scheiding mogt tot stand komen, deze vrijmaking niet onmogelijk is. Men wil mij verzekeren dat de belangen onzer fabrieken in het Zuiden zijn, die van onzen handel in het Noorden; dat wij de instandhouding en vereeniging eener natie moeten wenschen, welke wij geholpen hebben zich vrij te maken, en die tot tegenwigt van andere natiën dient; of dat wij integendeel de uitbreiding van een volk hebben te vreezen, welks voorbeeld en veroveringsgeest de wereld bedreigen.

Dat weet ik niet.

Maar wat ik weet is dat er nog vier millioen slaven in de Vereenigde Staten zijn, twee millioen in het overige van Amerika, te zamen zes millioen slaven in christelijke landen, achttien eeuwen na het kruis; wat ik weet is dat de gruwelen van den oorlog door deze vreeselijke kwestie losgebroken zijn, en dat de vrede der wereld er bereids door bedreigd en beroerd is.

Maar wat mij meer verblijdt te weten is dat bij een belangrijk aktestuk, een boodschap dd. 8 Maart door den prezident der Vereenigde Staten aan het Kongres gezonden, en met een groote meerderheid goedgekeurd, behoorlijke, regtvaardige en bevredigende maatregelen zijn voorgesteld en aangenomen, om aan de slavernij een einde te maken.

Men stelt voor een vergoeding aan al de staten te geven, die er in bewilligen trapsgewijze op hun gebied de slavernij af te schaffen. Niemand kan zeggen welke de gevolgen van dit voorstel zullen wezen, wijl zij van het antwoord der staten afhankelijk zijn. Men dwingt niemand. Men stelt het euvel grenzen en opent het een uitgang. Het is het eerst sinds zestig jaren dat het centraal bewind partij kiest, en de geheele natie tot een groote krachtsinspanning tegen het kwaad aanspoort.

De kwestie, zonder opgelost te zijn, is echter ernstig in beraad. Een stap is gedaan, een verwachting doet zich voor. 't Is voor mij een reden te meer en een dringender behoefte om God te bidden, dat het Hem behage een onderneming te zegenen, waarvan men alles vuur de vreedzame oplossing moet wachten.

(*Vervolg en slot in een volgend Nommer.*)

Morgen zal in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aanvangen het onderzoek over het wetsontwerp tot definitieve vaststelling van hoofdstuk V (Dep. van Binnenlandsche Zaken) der Staatsbegrooting voor 1862.

Men verzekert dat de interpellatie van den heer Wintgens aan den minister van Koloniën over het koninklijk besluit van 12 Maart jl. betrekkelijk de Delftsche akademie, aanstaanden Dingsdag zal plaats hebben.

Naar men verzekert zou Z. M. dezer dagen een besluit hebben genomen, waarbij de beide departementen voor de Eerediensten met 1 Julij aanstaande zouden worden opgeheven. Het beheer van de zaken der Eeredienst zou aan twee afzonderlijke afdeelingen worden opgedragen, die intusschen in dezelfde gebouwen, waar tegenwoordig de departementen zijn, zouden gevestigd worden. Aan het hoofd van elke afdeeling zou worden geplaatst een administrateur, die onder den verantwoordelijken minister staan zou; als die voor de zaken der Hervormde Eeredienst enz. onder den minister van Justicie en die voor de zaken der R. K. Eeredienst onder den minister van Buitenlandsche Zaken.

Het *Provinciaal blad van Noord-Holland* bevat de lijst der bevoegd erkende beoefenaren van de onderscheidene takken der geneeskunde in die provincie. Het blijkt daaruit dat er te Amsterdam honderd negen-en-dertig medicinæ doctoren, acht-en-tachtig chirurgijns, honderd acht-en-zeventig apothekers, honderd zes drogisten en honderd zes vroedvrouwen zijn.

Z. M. heeft aan mr. J. A. ridder van der Heim van Duyvendijke de titel verleend van baron, met overgang op zijne wettige mannelijke afstammelingen bij regt van eerstgeboorte.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag 24 April.

In deze zitting hebben de heeren Fransen van de Putte, Gulje en Blom zitting genomen. Er zijn ingekomen bekende bepalingen omtrent onteigening, naturalizatie enz., die in handen eener kommissie zijn gesteld, alsmede besluiten, het ontslag der vorige ministers betreffende. De heer van Goltstein heeft zich eene interpellatie voorbehouden over de vorming en rigting van het kabinet, in verband met het bezwaar der geldigheid van de benoeming der ministers, zoo de regering geen inlichting geeft. De heer Thorbecke heeft mededeeling gedaan van de wetten, die nog in deze zitting ingediend zullen worden, als: over de Indische komptabiliteit, de regeling der kultuurondernemingen, de Indische pensioenen, de afkoop der tienden, het middelbaar onderwijs, de medische policie. Het plan tot verbetering van den Amsterdamschen waterweg is Zaturdag ingekomen. De minister hoopt spoedig mededeeling daarvan te doen.

De heer Wintgens heeft verlof verkregen om den minister van Koloniën te interpelleren over het besluit aangaande de Delftsche akademie.

ZWOLLE, 24 April. De audientie, die Z. M. heden, Donderdag morgen, aan autoriteiten verleende, werd zeer druk bezocht.

Ten 6 ure maakte Z. M. gebruik van een diner, hem door den kommissaris des konings aangeboden.

Des avonds woonde Z. M. de uitvoering door de zangvereeniging bij, van het oratorium *de Schepping*. De sierlijk gedekoreerde zaal, grootendeels met rood damast behangen, was eivol.

In den loop van den dag heeft Z. M., vergezeld van den heer burgemeester en den kommissaris des Konings, verschillende inrigtingen bezocht, bij name de ijzergieterij van de heeren G. J. Wespelmey & Comp., de ijzerfabriek van de heeren Helmich, Schaepman & Comp., de armschool en het muzeum.

Allerwege wordt de minzaamheid geroemd waarmede Z. M. zich met al wat hem omringde heeft gelieven te onderhouden; — ook heeft Z. M. zijne hooge tevredenheid te kennen gegeven over de heerschende stemming, die van zooveel geestdrift voor zijn huis en liefde voor zijn persoon getuigde.

Morgen, Vrijdag ochtend, wordt door Z. M. audiëntie aan partikulieren verleend.

HOORN, 24 April. Op de markt alhier werden aangevoerd 99 stapels Kaas. Prijs: kleine Hooi *f* 23.75.

DELFT, 24 April. De prijzen der Boter waren heden: hooiboter *f* 52 a *f* 55; grasboter *f* 60.

GOUDA, 24 April. De veemarkt van heden met geringen aanvoer; melkvee traag. Vette schapen wel te verkoopen. Magere varkens zeer vlug.

Boter *f* 1.16 a *f* 1.24 per Ned. ℔.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 25 April. De *Constitutionnel* verzekert, in een door den heer Boniface onderteekend artikel, dat de vereeniging der verschillende kategoriën van de nationale schuld tot ééne schuld eerstdaags zal tot stand komen, door de aanbieding van een ontwerp van wet, bepalende dat te beginnen met 1 Oktober 1862 er slechts één driepercents-fonds zal bestaan, en houdende aanwijzing der middelen om de rentekonversie te voltooijen.

— Het hof van kassatie heeft beslist dat het huwelijk, na dwang aangegaan met een ontslagen galeiboef, niet op grond daarvan kan vernietigd worden.

CADIX, 24 April. Het Fransche stoomschip *Asmodée* is aangekomen met berigten uit Veracruz van 1 dezer.

WEENEN, 23 April. De *Levant Post* meldt dat de Druzen zich verzetten tegen het aanwerven van krijgsvolk, en velen hunner in Hauran onder de wapens staan.

St. PETERSBURG, 24 April. De *Norapost* van heden meldt, dat de Tsaar den bisschop Jatomir en nog twee andere prelaten magtiging heeft verleend, om op staatskosten zich naar Rome te begeven, ten einde de plegtigheid der kanonizatie van de Japansche martelaren bij te wonen.

— 25 April. Het *Journal de Saint-Petersbourg* bevat een keizerlijke ukase tot reorganizatie van den gemeenteraad van Moskow. Deze raad zal door de gilden gekozen worden; de verkiezingen zullen vrij zijn, en daarbij zal de hoofdstad tot voorbeeld dienen.

— De *Noordsche bij* wederspreekt officiëel het gerucht, volgens hetwelk de brandewijnspacht nog langer dan tot 1 Januarij 1863 zal behouden worden.

ROME, 23 April. De Paus heeft eene cirkulaire aan de bisschoppen in het Oosten gezonden, waarin de wensch van den Heiligen Vader te kennen wordt gegeven, dat zij te Rome komen bij gelegenheid van de kanonizatie der Japansche martelaren.

De Paus is heden avond naar Porto d'Anzio vertrokken. Aan het spoorwegstation werd hij met levendige toejuichingen begroet.

TURIJN, 24 April. De inschrijvingen bij een der bankiershuizen opengesteld tot bijeenbrenging van het kapitaal, benoodigd voor het bevloeijingskanaal in Opper-Italië, bedragen in den tijd van slechts 8 dagen reeds $2\frac{1}{2}$ maal meer dan gevraagd is.

ATHENE, 24 April. Tengevolge van het tusschen generaal Hahn en de hoofden der insurgenten Griva en Zimbrakahis gesloten verdrag, zullen zij die van de amnestatie zijn uitgesloten, passen ontvangen ten einde zich naar het buitenland te begeven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 April. „De vrijwilligers van 1814", welke zoo lang het publiek in spanning hebben gehouden, zijn eindelijk opgevoerd zonder dat de Keizer er bij tegenwoordig was. De bladen behelzen er uitvoerige verslagen van, zonder mede te deelen dat de toeschouwers dezer eerste voorstelling, gelijk uit korrespondentiën in sommige Belgische bladen blijkt, door de policie waren uitgezocht. Het schijnt dat het stuk verschillende wijzingen voor de opvoering heeft ondergaan, ten einde den woelgeesten geen aanstoot te geven of uit te tarten, maar daardoor moet het zoo onbeduidend zijn geworden dat, als er niet geweldig met geweren en kanonnen in geschoten werd, het publiek in slaap zou zijn gevallen. Twee tooneelen, de veldslag van Montereau en een vizioen van Napoleon I voorstellende, waren het eenige, volgens de dagbladverslagen, dat het publiek boeide, en dit wordt veel te weinig geacht voor een spektakelstuk dat tot één uur in den nacht duurt. In zijn vizioen ziet Napoleon I den roem van het tweede keizerrijk, verpersoonlijkt door den slag bij Solferino. Alle andere toespelingen op de politiek van den dag zijn uit het stuk verdwenen. Men meent dat daardoor nu alle aanleiding tot fluiten en kabaal zal zijn weggenomen, maar aan den anderen kant gelooft men ook dat het stuk niet lang op het affiche zal blijven, en wel dewijl het nu zoo vervelend is geworden. Men trekt hier het gevolg uit dat de regering, die door dit drama de volksgeestdrift ten haren gunste wilde verlevendigen, in haar tooneelpolitiek een vrij gevoelige nederlaag heeft geleden, hetgeen te erger voor haar is, omdat die „vrijwilligers" weken lang voor de eerste opvoering, het hoofdonderwerp der algemeene aandacht zijn geweest.

— Een blad verzekert dat de Engelsche en Fransche schepen Viktor Emmanuel niet zullen eskorteren, maar zich voor Napels vereenigen gedurende des Konings verblijf aldaar. Den 1^e^ zou het smaldeel van Toulon naar de Napolitaansche wateren stevenen.

De Pruissische gezant te Turijn, graaf Brassier de Saint Simon is met verlof naar Berlijn vertrokken. Sommige bladen brengen dit vertrek in verband met dat van den Koning naar Napels en maken daaruit ongunstige gevolgtrekking voor de Italiaansche zaak.

— De Japansche ambassadeurs zijn in het Palais-Royal door prins Napoleon ontvangen.

— Men wil dat de Koning van Nederland binnen veertien dagen te Parijs zal zijn, om er zijn gemalin te ontmoeten. Overigens wordt beweerd dat deze reis en de toebereidselen, die in het paviljoen Marsan worden gemaakt, duidelijk aangeven dat het plan van een huwelijk des prinsen van Oranje met prinses Anna Murat werkelijk bestaat.

— Brieven uit Konstantinopel melden dat Mgr Melthios Grieksch bisschop met geestkracht en volharding het werk der vereeniging voortzet op den grondslag van het œcumeniesch koncilie van Florence. In dat koncilie, waarbij al de patriarchen en bisschoppen uit het Oosten waren genoodigd en dat door den Byzantijnschen Keizer werd voorgezeten, werd de vereeniging der Grieksche en Latijnsche kerken afgekondigd. Intusschen hadden de ongeloovigen bereids een groot gedeelte van het rijk bemagtigd en spoedig overweldigden zij Konstantinopel. De Turken onderwierpen de Christenen aan een hoofdgeld en gaven hun aan het bestuur hunner bisschoppen over, die toen zoowel hun burgerlijke als geestelijke opperhoofden werden, op voorwaarde dat deze kerkvoogden allen verkeer met de Westerschen Christenen zouden staken; zij vreesden namelijk dat hun nieuwe onderdanen zich anders van de Westersche zouden bedienen om zich vrij te maken. Terwijl nu de beste bisschoppen voorzigtigheidshalve rustig bleven om den vrede hunner kerk niet te storen, deden zij, die door de scheuring verleid waren, alle moeite om ze uittebreiden; ten gevolge daarvan geraakte de arme Grieksche geestelijkheid door middel van omkooping als anderzins in de diepste vernedering. Van dien stonde werd geen ander middel dan dat der logen gebezigd en de Katholieke Kerk op allerlei wijze gelasterd. Eindelijk maakten de dwingelandij en afpersingen dier geestelijkheid haar bij de christen bevolkingen gehaat. Nu heeft, zoo leest men in de brieven verder, de Ottomannische regering geen belang er meer bij om als vroeger de scheuring voor te staan, maar een geheel ander belang tegenover de eischen van Rusland. Zij is daarom te meer gezind de Bulgaarsche bevolking te ondersteunen wijl de Bulgaren van Slavischen oorsprong zijn; hen alzoo de scheuring te doen verlaten is het beste middel om hen van Ruslands invloed los te maken. Maar voor de Grieken is dit van nog meer belang, wijl zij als niet van Slaviesch ras zijnde, te eerder de veroveringen van Rusland vreezen moeten, die voor hen het verlies hunner nationaliteit en de vernietiging hunner Kerk zouden na zich slepen.

Voor de Grieken te Konstantinopel is bovenal deze kwestie een godsdienstige, en het geldt alzoo hoofdzakelijk de hinderpalen weg te ruimen, welke door de logen zijn opgerigt. Het koncilie van Florence is dan ook de grondsteen, waarop de Grieksche Christenen in 't Oosten steunen en die hun vijanden wanhopend maakt. Tot hiertoe was dat koncilie hun onbekend; maar nu treedt het in al zijn glans in 't licht om de waarheid te doen uitblinken. En de Grieken zijn verpligt of het te erkennen en Katholiek te worden, of het te verwerpen en zich Protestantsch te maken.

Immers zoo zij het erkennen als œcumeniesch, moeten zij zich als geloovigen aan de besluiten der Katholieke Kerk onderwerpen; zoo zij het, niet willen erkennen, ondanks zijn onbetwistbaar karakter als œcumeniesch koncilie, zijn zij logiesch gedwongen het gezag aan de andere konciliën te betwisten en zij gaan tot het Protestantismus over. Maar de overwinning is niet twijfelachtig, zoo besluit een dier brieven; velen willen Katholiek worden anderen bereiden er zich toe, en de heer de Maistre zegt te regt: „Voor het einde van de XIXe eeuw zullen de Grieken tot het Protestantismus overgaan en dan Katholiek worden."

De ijverige apostolische missionaris Maragon heeft, intusschen, zoo als bereids is gemeld, zijn woning voor de leden der Grieksche geestelijkheid geopend, en bisschoppen en priesters, officiëren, volgens den Griekschen ritus, in de Latijnsche Kerk in afwachting er eene voor hunne natie te erlangen. Mgr. Brunoni ijvert daarbij om van de Porte voor de nieuw bekeerden te verkrijgen, dat zij aan het beheer van den Grieksch-schismatieken patriarch onttrokken worden.

ENGELAND.

LONDEN, 23 April. Alhier is het gerucht in omloop dat Garibaldi de groote tentoonstelling zal komen bezigtigen en daarna nog eenige andere Engelsche steden bezoeken.

— Nadere berigten uit New-York, den veldslag bij Corinth betreffende, melden dat het getal gesneuvelden zeer overdreven is, ofschoon men dit nog niet met zekerheid kan melden. De Noordelijke troepen hebben hunne bewondering te kennen gegeven over den moed en volharding, waarmede de zuidelijken gestreden hebben, ofschoon zij ten laatste terug geweken zijn. Generaal Beauregard is niet gesneuveld, maar slechts gewond. Daarentegen zijn de generaals der Noordelijken Wallace, Plyram en Sherman gedood en drie andere gewond. De korrespondent, die dit mededeelt, zegt, dat de gevolgtrekking, welke men uit deze overwinning maakt, als zou zij aanleiding geven tot eene spoedige onderwerping van het Zuiden, bewijst dat men met den toestand ge-

heel onbekend is. Overigens waren er tijdingen uit Baltimore ontvangen, waarin gewaagd wordt van een nieuw gevecht van den Merrimac, waarbij hij drie vaartuigen genomen had, alsmede van een nederlaag door de Noordelijken te Yorktown geleden.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 21 April. De gewone korrespondent van de *Augsb. Ztg.* te Konstantinopel levert een beschouwing over Turkije en den tegenwoordigen Sultan, waaraan de volgende bijzonderheden ontleend zijn.

Men zal zich herinneren dat bij den dood van den vorigen Sultan van Turkije, Abd-ul-meschid, algemeen gezegd werd dat talrijke hervormingen in het rijk van Mahomet te gemoet werden gezien. Men deed het zelfs voorkomen alsof geheel Turkije binnen een jaar in een Europeesch pak gestoken zou zijn. De nieuwe Sultan zou voor die hervormingen den toon aangeven door het leger op Europeeschen voet te brengen, den harem met den geheel vrouwelijken nasleep voor goed af te schaffen, en bezuinigingen in te stellen om den grooten schuldenlast, waaronder de staat gebukt ging, voor goed te boven te komen. Spoedig bleek het echter dat die voornemens en plannen, zoo zij al werkelijk bestaan hebben, weinig beteekenden. Wel werden eenige besluiten genomen, waarbij den Europeërs meerdere vrijheden werden verleend, doch het volk deed en doet nog alsof het met die besluiten niets te maken heeft, de Sultan zelf bleef een Turk als de overigen en het eenige wat hem van zijnen voorganger onderscheidt, is de zucht, om waar hij kan alles in het klein na te volgen wat Napoleon in het groot doet, wat men waarlijk niet kan achten als een middel om zijn financieelen toestand te verbeteren.

't Is bekend dat de Oosterlingen in den regel een zeer bekrompen inzigt hebben ten aanzien van al wat met de Europeesche zeden en de nieuwere politiek in betrekking staat, en zelfs de geleerdsten en verstandigsten onder hen alleen op den uiterlijken vorm letten. Dit komt omdat zij alles wat buiten hun begrip ligt met een soort van verachting beschouwen, van zich stooten en zich instinktmatig verschuilen achter de ijzeren verschansing, welke Mahomet voor alle tijden en omstandigheden in den koran opgetrokken heeft.

Ofschoon dit nimmer veranderen zal, doen toch de gezanten der verschillende mogendheden hun best om de staatshulk der Verhevene Porte met een soort van Europeesch vernis te bedekken. De Turken, die zich dit lijdelijk moeten laten welgevallen, vaardigen dekreten uit welke zij terstond weder vergeten zijn, die zij nimmer opvolgen en die trouwens dan ook alleen dienen om eenige vertooning te maken voor de Europeërs, vooral in de hoofdstad.

De tegenwoordige Groote Heer is een goed man maar een slecht regent; hij denkt alleen aan den roem zijner voorvaders, aan de glorierijke geschiedenis zijner dynastie en gelooft ten stelligste, dat de Islam nog eens tot zijn vorigen luister terug zal keeren. In zijn onbekendheid met alles wat daar buiten ligt en als een getrouw leerling der Ulemas, vol eerbied voor de voorschriften van den koran, doordrongen van den triomf zijns geloofs, is hij overtuigd dat de zedelijke ontaarding van zijn volk alleen te wijten is aan de verkoeling van den godsdienstijver. Van zulk een man de invoering van Europeesche zeden en gebruiken te verwachten, dat mag men heeten het onmogelijke verlangen. De Oosterling verstaat overigens onder godsdienst minder het zedelijke beginsel, den geest der voorschriften, zooals die door den profeet op zijne wijze zijn ingekleed, dan wel den vorm en de verschillende wetten en gebruiken, vooral die, welke den muzelman van den zoogenaamde Giauer onderscheidt.

Zoo meent nu ook de Sultan door een strenge navolging van de zeden en gebruiken, zooals die in de heilige boeken voorgeschreven zijn of aangeraden worden, zelfs door den vorm zijner kleedingstukken den Islam weder met een nieuw leven te zullen bezielen; dit valt hem niet zwaar, en hij vindt er ook geen tegenkanting bij; want de Turk is een geboren behoudsman. Voor hem is het verledene een wereld vol wonderen, hij dweept met den tijd van Mahomet den veroveraar en bedwelmt zijn zinnen met die droombeelden even als met den opium.

Onder de gebeurtenissen van den laatsten tijd beschouwt de Sultan de verovering van Peking als de gewigtigste, omdat de Turken altijd vereerders van de Chinezen geweest zijn, [illegible] heeft deze gebeurtenis een grooten [illegible] zijn gemoed gemaakt. Om dit wapenfeit is Napoleon III in zijn oog het toonbeeld van een Westerschen Sultan en hij vereert hem naast Bajasid en Murad. Overal waar dit met zijn geloofsbegrippen in overeenstemming te brengen is geeft hij zich alle moeite om een getrouwe kopij te worden van den beroemden Bonaparte. Als de Keizer zijn civiele lijst verhoogt of aandringt op buitengewone uitgaven voor het leger of de marine, of b. v. een belasting op artikelen van weelde uitschrijft, dan krijgt de Sultan dadelijk lust om dit na te volgen. Het is vooral in de verfraaijing der hoofdstad op kosten van den Staat dat deze zucht tot navolging het meest in het oog loopt. Naar het voorbeeld van Parijs moeten lange en breede straten aangelegd en prachtige openbare gebouwen en paleizen in aanbouw genomen worden, waarvan het zonderlingste is dat niemand weet waartoe zij eigenlijk moeten dienen. De kosten dezer verfraaijingen overschrijden ver het vermogen van den Staat en men moet nu en dan uithoofde van geldgebrek het werk staken, doch Engeland voorziet alsdan in de behoefte uit vrees dat zijn Oostersche bondgenoot zich in de armen van Rusland zal werpen.

Het eenigste, waarmede de Sultan zich buitendien bezig houdt, is het leger. Al de overige zorg laat hij aan zijn ministers over, die maar moeten zien hoe zij de middelen bijeenbrengen, welke hun soeverein voor zijn huis, en zijn zonderlinge invallen noodig heeft.

Wordt aan de hoofdstad alles ten koste gelegd, daar buiten ziet er des te slechter uit, en van de wegen, die door het geheele rijk aangelegd zouden worden, schijnt niets te zullen komen. Tot nu toe bestaat eigenlijk nergens een bruikbare weg. Staats- en Macadamswegen beschouwt de Turksche ingenieur als een artikel van al te groote weelde, en zoo bestaan alle wegen uit los zand en zijn bij een weinig overvloed van regen onbruikbaar, zoodat zelfs de karvanen er van afwijken. Van den weg van Volonich naar Monaster welke den Staat 7 millioen piasters gekost heeft is geen spoor meer te vinden.

Wat het leger betreft, dat ziet er op het oog schitterend uit, maar volgens het oordeel van onpartijdigen heeft het geheel geen innerlijke waarde, en er is volslagen gebrek aan goede officieren. Men heeft geen enkele generaal bij het Turksche leger die eenig begrip heeft van militaire wetenschappen, strategie enz., en er is in Europa menig korperaal die hen daarin overtreft. Wilde men de officieren in soldaten veranderen en van de laatsten officieren maken, de zaak zou er niets anders door worden. Krijgstucht is overigens geheel niet bekend. Een rekruut verzet zich tegen zijn kapitein en klaagt hem bij den kommandant aan, wanneer hij meent dat men hem te veel werk laat verrigten, en het gebeurd meermalen dat een tamboer een schriftelijke klagt tegen den overste van zijn bataljon bij den bevelhebber indiend. Onder zulke omstandigheden, zoo besluit de korrespondentie, kan van een regent als den tegenwoordigen sultan, en van een leger als het bestaande, al droeg het ook de uniform der Zonaven, weinig goeds te hopen zijn voor het diep gezonken Turkije.

BERLIJN, 23 April. Luidens berigten uit Munchen zou de Beijersche Landdag tot een buitengewone zitting bijeengeroepen worden ter behandeling van het Pruissisch-Fransch handelstraktaat. Wurtemberg zou, volgens een officieel berigt, aan den Pruissischen gezant verklaard hebben, dat de gestelde termijn van een maand te kort is om over de al of niet toetreding tot dit traktaat te kunnen besluiten, omdat eerst het advies van de kamers van koophandel en volksvertegenwoordigers moet worden ingewonnen. Hannover heeft ophelderingen gevraagd omtrent sommige punten. Over het geheel meent men dat de Duitsche regeringen, ook zij, die overigens Pruissischgezind zijn, zeer tegen het traktaat gestemd zijn.

— Men verneemt dat de *Volks-Zeitung*, die in de laatste dagen vrij hevige artikelen betreffende de staatkundige kwestiën in Pruissen geleverd heeft, in het Groot-hertogdom Mecklenburg-Schwerin verboden is.

— De *Koln. Zeit.* zegt op goede gronden te kunnen melden, dat al de geruchten, die betrekkelijk het ontslag der Pruissische ministers verspreid zijn, geheel en al ongegrond zijn.

— Ook de regering van Saksen Altenburg heeft eene militaire konventie gesloten met Pruissen; doch die konventie gaat niet zoover als die tusschen Saksen-Coburg en Pruissen gesloten is.

ITALIË.

ROME, 18 April. De goede week is in de volmaakste rust voorbijgegaan en gevierd door een ontzaggelijke menigte geloovigen, die uit alle oorden waren toegestroomd. De H. Vader, wiens gezondheid uitmuntend is, heeft, zonder eenige vermoeidheid te doen blijken, al de plegtigheden verrigt. Op Witten Donderdag heeft hij op het balkon van St. Pieter den plegtigen zegen gegeven met een krachtige, volle stem, die bewees hoe logenachtig de berigten der revolutionaire bladen zijn.

Zaturdag avond, zoo als verder berigt wordt in een geloofwaardige korrespondentie, heeft Pius IX aan ongeveer zes honderd personen audiëntie verleend in de groote galerij der Arazzi. Vervolgens zich tot de verwijderend sprak de Paus tot de gekalide aanwezigen enige woorden in 't Fransch, die met geestvervoering werden toegejuicht, terwijl uit aller mond de kreet van »Leve de Paus-Koning!" opging.

De H. Vader, zoo verzekerd wordt, zou morgen naar Porto Anzo, op den zeeoever, vertrekken en er veertien dagen toeven. Een bataljon zouaven, het 2e eskadron dragonders en een batterij artillerie zouden bestemd zijn daar gedurende Z. H. verblijf dienst te doen.

TURIJN, 22 April. Naar een algemeen verspreid gerucht zou Rattazzi in den laatsten ministerraad het plan geopperd hebben om den zetel der regering tijdelijk naar Napels over te brengen. Deze maatregel zou een dubbel doel hebben, namelijk meer in de nabijheid van Rome te zijn, en beter gelegenheid te hebben om over den toestand van dat koningrijk te kunnen oordeelen. De Koning zou hieromtrent echter nog geen besluit kunnen nemen. Men voegt er bij dat de Engelsche regering dezen maatregel niet ongaarne zou zien.

Er is sedert eenigen tijd oneensgezindheid onder de Hongaarsche officieren. De oorzaak daarvan is de volgende. Zeker Hongaarsch kapitein had zich schuldig gemaakt aan verzet tegen zijn kommandant, ten gevolge waarvan hij uit Italië gebannen werd. 52 Hongaarsche officieren verlangen nu het ontslag van dien kommandant onder bedreiging van zich anders aan den dienst te onttrekken. Men vreest dat bij een weigering de Hongaren vrij algemeen dit voorbeeld zullen volgen.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			24 APRIL		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie . .	3½	pCt.	88¼	a	88⅜	
Nederl. Bank	4	»		»		
Nederl., Werkel. Schuld . .	2½	»	62⁹⁄₁₆	»	62¹¹⁄₁₆	62¹¹⁄₁₆
Dito Dito .	3	»	74¾	»	74¹³⁄₁₆	74¹³⁄₁₆
Dito Dito .	4	»	98½	»	98⁹⁄₁₆	
Oost-Ind. Leening. . . .	4	»	96⅞	»		
Amortisatie-Syndikaat .	3½	»	92¾	»		
Handelmaats. op rescontre. .		»	140⅞	»		
Dito à kontant	4½	»		»		
Dito Leening 1858 . .	4	»		»		
Aand. Holl. Spoorweg. .		»	96¼	»		
Leening idem	4½	»	100¼	»		
Rijn dito	4½	»		»		
Dito 2de Leening . .	4½	»		»		
België, Cert. Adm. Belg. Bk.	2½	»		»		
Dito bij *Rothschild* . .	2½	»	54⅛	»		
Frankrijk, Certifikaten .	3	»		»		
Spanje, Obligatiën	2	»	43⅜	»		
Dito	3	»	52⅝	»		
Dito Binnenlandsch . .	3	»	48¾	»	48¹³⁄₁₆	48⅞
Amortisable-Schuld.			19¼	»	19⁵⁄₁₆	19⅜
Bewijzen Coupons.			8½	»	8¹¹⁄₁₆	8⅝
Portugal, Obligatiën . .	3	»	45	»	45⅛	45¹⁄₁₆
Dito 1856/1859	3	»	44⁷⁄₁₆	»		
Dito Uitgestelde.				»		
Rusland, Obl bij *Hope* & C°.	5	»	101¾	»		
Dito dito 1828/29 . .	5	»		»		
Certif. dito 1831/33 . .	5	»		»		
Dito dito 1840	4	»	74¼	»	74½	74⅜
Dito Orig. 2e, 3e en 4e Leen.	4	»	74⅛	»	74¼	74⅜
Dito dito 5e	4	»		»		
Dito 5de Serie.	5	»	80¼	»	80¾	80⅝
Dito 1855, 6de Serie .	5	»	91⅞	»	91¾	91⅞
Dito Adm. te Hamburg	5	»		»		
Dito te Londen . . .	5	»		»		
Dito dito	4½	»	89½	»		
Dito dito	3	»	59	»	59⅛	59¹⁄₁₆
Inschrijv. in Assign. .	6	»		»		
Certifikaten van dito .	6	»	52⅜	»		
Spoorweg-Aktiën . . .	5	»	197	»	197¾	197
Hypotheek		»		»		
Polen, Aandeelen 1835 fl. 500		*f*	165¾	»		
Obligatiën	4	pCt.	76⁹⁄₁₆	»		
Pruissen, Obligatiën . .	4½	»	97½	»		
Dito 1859	5	»	104¾	»		
Aandeelen 1854 . . .	3½	»		»		
Oostenrijk, Obl bij *Goll* & C°.	5	»		»		
Dito dito . .	4	»		»		
Dito Metalliek	5	»	48⅛	»	48⁵⁄₁₆	48⅜
Dito dito	2½	»	25¹⁄₁₆	»	25⅛	
Dito Rente Amst. . . .	5	»	70½	»	70⅜	70¹¹⁄₁₆
Dito Nationale 1854 .	5	»	58⁷⁄₁₆	»	58¹[illegible]	58¹¹⁄₁₆
Weener Bank-Aktiën . .		*f*		»		
Dito Aand. fl. 250, 1839. .		»	332	»	334	
Dito dito » 250, 1854	4	pCt.	211	»	211½	
Fr. Oost. Spw. Obl. bij *Hope*	3	»	128	»	128½	
Beijeren, Spoorw. Aandeelen.				»		
Napels, Cert. bij *Lam.* & *B.*	5	»		»		
Dito bij *Rothschild* . .	5	»		»		
Denemarken, Oblig. te Londen	3	»		»		
Braz. Geldl. 1824 van £ 100	5	»		»		
Dito 1839 » £ 100	5	»		»		
Dito 1843 » £ 100	5	»		»		
Dito 1852 . . .	4½	»		»		
Dito 1858 . . .	4½	»		»		
Dito 1860 . . .	4½	»		»		
Sardinië	5	»		»		
Peru', Geldleening 1854 .	4½	»		»		
Dito Fransche	4½	»		»		
Ecuador, Oblig. 1855 . .	1	»		»		
Venezuela, Obligatien . .	3	»	22⅞	»	22¹⁵⁄₁₆	
Dito	1½	»		»		
Grenada, Obligatiën . .	4¼	»	15⁹⁄₁₆	»	15⅝	
Dito Uitgestelde . . .	1	»		»		
Mexiko, Obligatiën . . .	3	»	30⅜	»	30⁹⁄₁₆	30⅝
Nrd-Amer. Ph. *Hope* & C°. Lr. A.		*f*		»		
Dito dito » B.		»		»		
Dito bij *Rothschild* . .	6	pCt.		»		
Illinois Spoorweg-Aandeelen.				»		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7	»	81¾	»		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8	»		»		
Louisiana	5	»		»		
Griekenland, Obl. geldl. 1825	5	»	7¼	»		

Loten 1860 425; 4½ pCt. Russen 1860 89⅝, ½, ⁷⁄₁₆; 4 pCt. Holl. Spoor —; Rijnshares —; 4 pCt. Russ. Spoor —; Poolsche Spoorweg-Oblig. 71¾; 2 pCt. Gren. —; Gestemp. —; Galveston stellen —; 5 pCt. Divers 41¾; 6 pCt Zilver 91½; Pensylvania 77.

Binnenlandsche fondsen waren heden iets aangenamer [illegible]

wijl de Oostenrijksche meer aangeboden zijn gebleven. Spaansche goed prijshoudend. Mexiko vond meerdere koopers en waren vaster van prijs. Overigens was er weinig variatie.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3½ pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 25 April tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 62 11/16, Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 48¾, Russ. Obl. bij Hope en Co. 5 pc. 101¾, Cert. 1855, 6de serie 5 pc. 92, Oostenrijk, Met. 5 pc. 48¾, dito 2½ pc. 25⅛, dito Rente Amst. 5 pc. 70⅝, dito Nationale 1854 5 pc. 59.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55⅝	2/m. Livorno	f 46
Zigt	56¼	2/m. Napels	72½
2/m. Bordeaux	55⅜	3/m. Petersburg	165
Zigt	55⅝	6/w. Weenen	86⅞
3/m. Madrid	239	Augsburg	99⅛
Cadix	238	Frankfort	99
Sevilië	236	2/m. Hamburg	34⅞
Bilbao	236	Zigt	35⅛
Lissabon	41⅞	2/m. Londen	11.72½
Porto	41⅞	Zigt	11.77½
2/m. Genua	46	Rotterdam	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 24 April. België 2½ pc. 58.35p; 4½ pc. 100.—p; Metal. 51.—g; Nation. 62.50p; Spanje 2 pc. 43.—g; 3 pc. 48.50p.

PARIJS, 24 April. 3 pc. Rente 70.55; 4½ pc. id. 98.55, Fr.-Oost. Spoorw. 533.—; Credit mobilier 837.—; 3 pc. Spanje 49⅝; 2 pc. id. 44; Russ. Spoorweg 422; Romeinsche Leening. 72½.

MADRID, 23 April. 3 pc. Spanje 50.45, 2 pc. id. —.—.

LONDEN, 24 April. Consols 93⅞; 3 pc. Mexiko 31⅞; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —, 4½ pc. doll. bonds —, 3¾ pc. Grenada —; 2 pc. Nieuwe Grenada —; id. uitgestelde —; 3 pc. Venezuela 24, 1 pc. id. —, 3 pc. Portugal 45¾, 3 pc. Spanje —; 2 pc. id. 43½; Cert. Coup. 8½; Amortisable 19¼; 4½ pc. Russen 91; 5 pc. id. 98; 4½ pc. id. 1860 92, 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; Illinois Shares —; id. C. B. 7 pc. Oblig. —; 5 pc. Sardinie —; Ecuador —, 5 pc. Grieken —.

WEENEN, 24 April. 5 pc. Metaliek 70.20; Dito Nationale 84.20; Bank-Aktiën 835; Noord-Baan-akt. —; Credit Anstalt 211; Oost.-Fr. Spoorweg 281; Nieuwe Lombard. 232.

BERLIJN, 24 April. 5 pc. Metaliek 52⅛, Dito Nation. 63⅛, Engel. 5de serie 89⅛; Dito 6de id. 97⅝, 5 pc. Eng. Russen 98⅞, 5 pc. Nieuwe dito 60⅝; 4½ pc. Pruissen 101⅞.

HAMBURG, 24 April. 3 pc. Mexiko 30⅜, 3 pc. Rusland 89½, 3 pc Spanje 45½, 2 pc. id. 41⅛, Vereinsb. 101¾, Noord-Duits. Bank 96½.

FRANKFORT, 24 April. 5 pc. Metall. 51⅜, Nation. 61⅞, 3 pc. Spanje 49¼, 2 pc. id. 43½.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS, LOSBARE OBLIGATIEN EN SPECIEN.

	22 April	23 April	24 April
Metalliek	f 21.80	f 21.82½	f 21.82½
Nation. do.	23.95	23.95	23.95

Fransche	f 55⅝ à	do. Buitenl.	f 55⅝
Belgische	55⅝	Amerika in D.	—
Div. in £	11,70	Hamb. Russ.	31⅞
3 pc. Eng. Russ.	11,70	Russ. in Z. R.	33
Pruissische	34⅞	Polen	35½
Spaansche	2,38	Fl.	26⅞

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,75	à 9,85
Oude Gerande Dukaten	5,55	à 5,65
Wigtige Souvereinen	11,80	à 11,90
Pistolen	9,55	à 9,65
Stukken van 20 Franks	9,35	à 9,45
Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. & fijn 10a 11 pc.		

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	f 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Franks	2,33	à 2,36
Brabandsche Kroonen	2,65	à 2,70
Fransche	2,70	à 2,75
Pruissische Daalders	1,74	à 1,77
Zilver 1000 à 980	—	—
900 à 700	f 104,20	à 105,—

De Direktie der Associatie-Kassa heeft bekend gemaakt, dat aldaar, van af primo Mei, zal gevaceerd worden tot de betaling van de Jaarlijksche Vaste Uitdeeling van vijftig gulden over ieder aandeel.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 25 April.

Tarwe: 129/130 & b. Poolsche f 366, 370.

Rogge: 118 & Ibraela f 222; op levering iets lager in Mei f 208, 207, Junij f 208, 207, Julij f 208, 207.

SCHIEDAM, 24 April. Rogge verkocht: 144/2 & Archangel f 242 kont., 143/4 & Pernau f 252 t/w, Gerst: 127/2 & Libau f 187 6/w, 127/2 & Libau f 188 6/w, 189 3/m. Moutwijn f 15.25, Jenever f 20.75, Amst. Proef f 22.— per Nek, vat zonder fust, zonder de belasting. Speeling f 0.30 per ketel.

247ste Staats-Loterij. (Prijzen van f 1000 en daarboven.) 5de Klasse, 12de Lijst: No. 4205 f 2000, No. 14453 f 1000.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 24 April. Lion, (st.), Londen.
HELVOET, 24 April. Phaff, Zeemanshoop, Batavia.

UITGEZEILD:

TEXEL, 24 April. Andersen, Mohawk, Gothenburg.
HELVOET, 24 April. Van Gelderen, Levant, Gibraltar.
BRIELLE, 24 April. Cologne, (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 25 April, in lading naar:

Wezel. F. Beijer, Wilhelmina.
Frankfort. G. Wippel, Frankfort No. 14.
Dusseldorp en Duisburg. H. Po man, Niederrhein No 4.
Keulen. H. Kessler, Catharina.

Rijnhoogte ARNHEM, 24 April 1 el 2 p. 7 duim.
KEULEN, 24 „ 6 vt. 0 „

Advertentiën.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.